

IN MEMORIAM

prof. Nevenka Dravinac

Profesorica Nevenka Dravinac rođena je 29. veljače 1920. u Sesvetama. Maturirala je u Zagrebu 1938., a diplomirala matematiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu ratne 1942. godine. Kao profesorica predavala je matematiku na više srednjih škola u Zagrebu: od 1943. do 1951. na Trgovačkoj akademiji (poslije Ekonomska škola) predavala je matematiku, financijsku i aktuarsku matematiku, a nakon što je položila stručni profesorski ispit matematiku na IX., X., VIII. (eksperimentalnoj) i, konačno, XV. matematičkoj gimnaziji. 1971. godine izabrana je u zvanje predavača Visoke škole za vanjsku trgovinu za kolegij *Matematika za ekonomiste*. Kasnije je predavala i *Osnove matematike za ekonomiste*, *Seminar iz elementarne matematike*, *Poslovnu matematiku*, *Matematiku za ekonomske analize* i *Matematiku*. Također je, u razdoblju 1955. do 1960., radila kao profesorica matematike na Višoj radničkoj školi, više od 10 godina (od 1960. do 1970.) bila je mentorica studentima matematike Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, a predavala je *Višu matematiku* u svojstvu profesora više škole na Pedagoškoj akademiji (1969. i 1970.). Njen prvi angažman na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu bio je u razdoblju od 1961. do 1965. godine kada je bila rukovodilac vježbi iz *Privredne matematike*. Kao stručna suradnica Zavoda za unapređivanje stručnog obrazovanja surađivala je pri izradi mnogobrojnih novih programa matematike za osnovne i srednje škole. Posebno će ostati zapamćen njen rad u okviru Društva matematičara i fizičara SRH, naročito u organiziranju natjecanja u matematici učenika srednjih škola od 1965. do 1974. godine. Sudjelovala je na mnogim kongresima matematičara i fizičara u tadašnjoj državi ali i u inozemstvu. Dio 1968. godine provela je na stručnom usavršavanju u Međunarodnom institutu za pedagoška istraživanja u Sevresu pokraj Pariza. Autorica je nekoliko scenarija za emisije školske televizije – veoma popularnog i cijenjenog programa nekadašnje Televizije Zagreb. Stoga ne čudi da je profesorica Dravinac za svoj stručni, pedagoški i društveni rad dobila niz pohvala i nagrada. Prvu pohvalu dobila je već 1946. godine (Pohvala za uspješan rad u nastavi Odlukom Prezidijuma Sabora RH). Dobitnica je nagrada i priznanja u svim školama na kojima je radila, zatim na razini grada Zagreba i Republike Hrvatske (istaknut ćemo dvije najvažnije: Nagrada „Ivan Filipović” za unapređenje pedagoške teorije i prakse 1970. godine i Priznanje Društva matematičara i fizičara Hrvatske 1980.), ali i na razini bivše države (Nagrada NIP-a Politika za uspješan rad u pripremanju učenika za natjecanje u matematici, Beograd, 1967. i Povelja Saveza društava matematičara, fizičara i astronoma Jugoslavije, Novi Sad, 1979.).

Profesorica Dravinac suautorica je dva sveučilišna udžbenika, napisala je više od 10 stručnih članaka i mnoštvo publikacija u kojima popularizira matematiku. Mnogi matematičari i ekonomisti zahvalni su joj za izuzetno kvalitetne recenzije kojima je značajno unaprijedila njihove tekstove. Prvu recenziju napisala je davne 1954. godine za srednjoškolski udžbenik *Matematika za I. razred ekonomskih škola* (autori S. Filipović, V. Jirasek), a posljednju 1997. za srednjoškolski udžbenik *Matematika za III. razred ekonomskih škola* (autor B. Šego). Kao autor ovog posljednjeg zahvalan sam joj na velikom

zalaganju, ali i na strpljivosti da mi ukaže koje sve osobine mora imati jedno takvo djelo. Iskustvo koje sam tada stekao zahvaljujući prof. Dravinac nastojao sam ugraditi u niz srednjoškolskih i sveučilišnih udžbenika. Nakon recenzije posjetila je moju obitelj i zamolila me da joj, kako je rekla, pokažem „taj Internet”. U to vrijeme ni mnogo mlađi kolege na Fakultetu nisu pokazivali zanimanje za tu ‘novotariju’. No, profesorica je bila uvijek spremna usvajati nova znanja, upoznavati se s novim tehnologijama, osjetiti bilo nove, internetske ere.

Profesorica Dravinac izabrana je 1971. godine u zvanje predavača Visoke škole za vanjsku trgovinu, a 1975. u zvanje višeg predavača Visoke škole za vanjsku trgovinu. Godine 1980. reizabrana je u zvanje višeg predavača na Fakultetu za vanjsku trgovinu. Integracijom Fakulteta za vanjsku trgovinu i Ekonomskog fakulteta – Zagreb (1982.) postaje članica Odjela za kvantitativne metode sve do odlaska u mirovinu 1983. godine.

I, na kraju, nešto sasvim osobno. Posljednji susret s profesoricom imao sam u njenom domu na njen 90. rođendan. Kao i obično pričali smo o mnogočemu ali po prvi put mi se požalila: „Znate, kolega, sve češće zaboravljam. Ponekad se nečega sjetim nakon par minuta razmišljanja, a ponekad mi treba i nekoliko dana da se prisjetim nekih događaja.” Odgovorio sam: „Draga profesorice, ne razumijem o kome govorite – o sebi ili o meni?” Blago me pogledala i nježno se nasmiješila: ”Pa zar se to i Vama događa?!” U tom trenutku neodoljivo je podsjećala na gospođicu Marple, pronicljivi dragi lik iz mašte Agathe Christie.

Vjerujem da će u sjećanju mnogih njenih učenika i prijatelja koji su je ispratili na vječni počinak na Mirogoju 12. listopada 2011. ostati kao strpljiva, nježna, krhka žena spremna pomoći kada god može ali i izuzetno znatiželjna i nadasve odlučna kada se radi o borbi za pedagoška i općeljudska načela.

Prof. dr. sc. Boško Šego